

—= ՍԻՐՈՒ =

ԻԹ. ՏԱՐԵԿ — ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

1955

ՓԵՍՐՈՒԱՐ

ԹԻՒ 2

ԽՄԲԱԳՐԸԿԱՆ

Ա. ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՇԱՐԻ ՆՈՐՈԳՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԸ

Ա.

Պաղեստինի աղէտին հետևանքով տնտեսապէս տաղնապահար Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքութիւնը ինքզինք կը զտնէ ծանր և մտահոգիչ նոր պարագայի մը առջեւ :

Կառավարութիւնը նորէն ճարտարապետական քննութեան ենթարկելով Ա. Յարութեան Տաճարը, հարկաւոր դաւաւ բաւական մեծածախս նորոգութիւն մը, զոր պարտին հաւասարաբաժին վճարել երեք իրաւակից Պատրիարքարան-ները, որոնցմէ մին ենք մենք :

Համաձայնութեամբ երեք Պատրիարքարաններու և Կառավարութեան, ամիսներէ ի վեր կազմուած է արդէն մասնագիտական մարմին մը, ուսումնական համար Ա. Յարութեան Տաճարի վտանգուած մասերը : Ցիշեալ մարմինը, կազմուած երեք Պատրիարքարաններու ճարտարապետներէն և անոնց աջակիցներէն, տեղեկազրով մը ներկայացուցած է իր քննութիւններու արդիւնքը և վերանորոգման վերաբերեալ իր մասնագիտական աեսութիւնները, հիմնուելով զիստարաբար Ա. Յարութեան Տաճարի մասին ցարդ զոյութիւն ունեցող տեղեկագիրներու վրայ, որոնց մէջ տռանձինն նշանակութիւն ունի մանաւանդ՝ Ֆրիման և Թօրս ընկերութեան յուշտղիրը, Բրիտանական ինամատար կառավարութեան հրամանաւ 1947ին պատրաստուած :

Տակաւին կանուխ է խօսելու նորոգութեանց կերպի, տարողութեան և մանաւանդ ծախըի մասին, որ այժմէն կը նախատեսուի շուրջ 750.000 սթերլին, որուն մէկ երրորդը մենք պիտի ստիպուինք վճարել: Ինչպէս յիշեցինք, ծանր է կացութիւնը, պարտինք ընել ամէն ինչ որ հարկաւոր է՝ մեր նախնիք-

ներէն մեզի ժառանգութիւն ինկած Սրբավայրերու մեր իրաւունքին պահպան նութեանը համար. հակառակին վրայ չենք կրնար մտածել նոյնիսկ:

Երուսաղէմի Պատրիարքական Աթոռոր թէ քրիստոնէական և թէ տղղային տեսակէտով շատ վաղնջական օրերէն սկսեալ՝ առարկայ եղած է միշտ Հայ ժողովուրդի սիրոյն և պաշտամունքին, որուն բուն կոչումն է եղած ստկայն, Ո. Երկրի մէջ ի վաղուց անտի, Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ և ազգին պատկանած Սրբավայրերու պահպանութեան զործը:

Իսկ իրեւ ուխտավայր քրիստոնէայ հայ սերունդներու, որոնք գարերով իրենց խունիկն, արցունքին և լումային հետ բերած են նաև իրենց հոգիներուն վիշտն ու քաղցրութիւնը, կրնաւալէս հարստացնելու և նուիրականացնելու համար այս հոգեոր ու ազգային Ռւխտը, Երուսաղէմի Աթոռոր կը զրաւէ տեղ մը, որուն կրօնական տարածքը հոգիներու վրայ, վեր կը մնայ չափերէ ու բաղդատութիւններէ, նոյնիսկ այս օրերուն:

Առաջին անգամ չէ որ Երուսաղէմի Աթոռոր՝ Հայ Եկեղեցւոյ և ազգին այս ժառանգութիւնը, կը զանէ ինքզինքը գժուարութիւններու առջեւ, սակայն ամէն անզամուն ալ հայ ժողովուրդը թոյլ չէ տուած որ անշքանայ դարաւոր զոհողութեանց զինը եղող այս հարստութիւնը, որ վտանգուին իր քրտինքովն ու արիւնովը զնուած իրաւունքները, միջազգային այս ոստանին մէջ, որպէսզի չմթազնի ցեղին խղճմատանքը:

Դիւրին չէ եղած անշուշտ ազնիւ ճիզերու և զոհողութիւններու այս զործը դարերու ընթացքին: Անոնք որ հետամուտ եղած են այս Հաստատութեան կեանքին և այն գժուարութիւններուն՝ որոնց մէջէն անխորտակ անցած է ան, նման իր ժողովուրդին պարտադրուած կեանքին ու ճակատազրին, կը նան վկայել թէ հրաշքի մը պէտքը միշտ անհրաժեշտ եղած է, դիմաւորելու աղէտներն ու գժուարութիւնները դարերու, այս Հաստատութենէն ներս: Այդ հրաշքը նախ մեր ժողովուրդին սէրն է իր հոգեոր և ազգային հաստատութիւններու նկատմամբ, ապա Աստուծոյ հրաշագործ զօրութիւնը, որ չէ լքած զմեզ ընաւ մեր ազգային տազնապաներու և ժամանակի չար բերումներու ընդմէջէն:

Փա՞ռք երախտաւոր մեր նախնեաց, որ ըրած են իրենց կարելին, Ա. Երկրին մէջ մեզի կտակելու համար նուիրական այն ժառանգութիւնը, որ հակառակ ժամանակի ընթացքին ենթարկուած բազում կրճատումներու և նուազմանց, տակաւին կրնայ մեզի երախտազիտութիւն հարկազրել անոնց սուրբ յիշատակին: Մեր պարտքն է ընել մեր զերազոյնը՝ պահելու համար ազգին այս զանձը: Ասիկա կրօնական պարտք մը ըլլալէ յետոյ, մեր ազգային պատիւն ու պարծանքն է նոյն ատեն:

Հայ Երուսաղէմի պահպանութիւնը Տիեզերական Երուսաղէմին մէջ՝ ինչպէս անցեալում այնպէս ալ այժմ և միշտ, միայն Եկեղեցական ու ազգային պարտականութիւն մը չէ, այլ նաև փառք մը և պատիւ մը, միջկրօնական և միջազգային այս նուիրական ոստանին մէջ: Քաղցր զդացումը ունինք մտածելու թէ մեր այս գժուարին կացութեան մէջ պիտի զանուին պատուական հայեր, որոնք պիտի չուզեն որ ազգին զիրքը նուազի այս նուիրական Երկրին մէջ, և պիտի զզան, հետեարար, բերելու իրենց առիւծի բաժինը համազգային այս զործին: Վասահ ենք նոյնպէս թէ անհատական մեծազումար նուիրատուութիւն-

ներէ վերջ, մեր Սփիւռքի բովանդակ հաւատացեալ հայութիւնն ալ պիտի զիտայ բերելու իր սրտեռանդն մասնակցութիւնը այս գործին, մեր իրաւունքն ու պատիւը անգամ մը ևս վեր բռնելու համար յաւիտենական այս քաղաքին մէջ:

Հետեաբար պէտք ունինք արխանալու և պատրաստուելու գործի, ի գործ զոհողութեան, ի գործ անխոնչ աշխատանքի: Եթէ հարկ ըլլայ վերագարձնել նղթայակրի դարը, պարտինք մտածել թէ ան պիտի չկարենայ վերագարձնալ միայնակ, հաւաքականութեանց դարն է ուր կ'ապրինք, և նղթայակրի պատրիարքէ մը աւելի՝ նղթայակրի Միաբանութեան զաղափարն ու փաստն է որ կրնան արժէք ներկայացնել: Աւելին՝ նղթայակրի ազգին ու հաւաքականութեան զիտակցութիւնն ու ճիզն է որ կրնան արդիւնաւորուիլ, թոյլ չտալու համար որ Լուսաւորչի և Տրդատայ, Վկայամէրի և Պահլաւունեաց, Բաղրատունեաց և Ռուբինեանց շինութիւններով, աւանդութիւններով և յիշատակներով սկզբնաւորուած և պայծառացած, և Պարոնտէրներու, նղթայակրիներու և իրենց արժանաւոր յաջորդներու բարի ջանքերովն արդիւնաւորուած այս հրաշալի Տունը ազգին, դազրի իր դարաւոր գերէն:

Երբ կը կարգանք մեր տոնմային յիշատակարանները, որոնք յաճախ խացուած արտայայտութիւններ են երախտագէտ սերունդներու, կը տեսնենք թէ մեր ժողովուրդին համար եկեղեցաշինութենէն աւելի առաքինի և սրբազն զործն է եղած: «Երանի եկեղեցի շինողաց, երախտաւորաց, պտղատուից, սպասաւորաց և այնոցիկ՝ որք ընդհոգանեաւ սրբոյ տաճարիս են հանգուցեալ»: Ասիկա ձայնն է մեր պատմութեան և քրիստոնեայ սերունդներու, աղօթքի մը նուիրականութեամբ տեղ գտած մեր աղօթամատեանէն ներս: Եւ ասիկա անոր համար, գամնզի Աւետարանը մազաղաթ և հայ զիր ըլլալէ առաջ, հայ սիրտ է մեր կուրծքերուն տակ, մեր տաճարները մարմարեայ չէնք ըլլալէ առաջ, մեր նահատակներու մարմինները ամփոփող քարէ յուշարձաններ և մեր հոգիի տուն տաղաւարներ են, զմեղ մեր անցեալին կապող և լուսաւոր ապագաներու առաջնորդու: Ահա թէ ինչո՞ւ համար պարտինք ազգովին մտածել Սուրբ Յարութեան Տաճարի նորոգութեան և մեր ազգային ու եկեղեցական իրաւունքներու պահպանման պարտագային, Տիեզերական երւսաղէմի մէջ:

Այս ընդհանուր և թռուցիկ ակնարկէն յետոյ, մեր յաջորդ Խմբազրականներով պիտի ջանանք տալ Ա. Յարութեան Տաճարի պատմականը և այն իրագարձութիւնները, որոնք իր և իրմով պայմանաւոր քրիստոնեայ ժողովուրդներու և մանաւանդ իրաւակից ազգերու ճիգերն ու զոհողութիւնները կը պատմեն: Պիտի տանք նոյնպէս նորոգութեան կերպերը և առաջարկուելիք փոփոխութիւնները, ճարտարապէտ մասնագէտներու կողմէն թելազրուած:

